

פרק ב

א אלו הן הגולין, ההורג נפש בשגגה. היה מעגל במעגילה ונפלה עליו והרגתו, היה משלשל בחבית ונפלה עליו והרגתו, היה יורד בסלם ונפל עליו והרגו, הרי זה גולה. אבל אם היה מושך במעגילה ונפלה עליו והרגתו, היה דולה בחבית ונפסק החבל ונפלה עליו והרגתו, היה עולה בסלם ונפל עליו והרגו, הרי זה אינו גולה. זה הכלל, כל שבדרך ירדתו, גולה. ושלא בדרך ירדתו, אינו גולה. נשמט הפרזל מקתו והרג, רבי אומר, אינו גולה. וחכמים אומרים, גולה. מן העץ המתבקע, רבי אומר, גולה. וחכמים אומרים, אינו גולה:

1. These are the ones who go into exile:

one who kills a person by accident

if he was rolling with a roller, and it fell upon him and killed him,

if he was letting down a jar [from a roof] and it fell upon him and killed him

if he was coming down a ladder and fell upon him

behold, this person goes into exile.

But if he was pulling the roller up and it fell upon him and killed him,

or drawing up a jar and the rope broke and it fell upon him and killed him,

or if he was going up the ladder and fell upon him and killed him

behold this person does not go into exile.

This is the general principle:

Anything that happens “on the way down,” that person goes into exile.

Anything that does not happen “on the way down,” that person does not go into exile.

ב הזורק אבן לרשות הרבים והרג, הרי זה גולה. רבי אליעזר בן יעקב אומר, אם מכשיצאתה האבן מידו הוציא חלו את ראשו וקבלה, הרי זה פטור. זרק את האבן לחצרו והרג, אם יש רשות לגזק לבגס לשם, גולה. ואם לאו, אינו גולה, שנאמר (דברים יט) ואשר יבא את רעהו ביער, מה היער רשות לגזק ולמזיק לבגס לשם, יצא חצר בעל הבית שאין רשות לגזק (ולמזיק) לבגס לשם. אבא שאול אומר, מה חטבת עצים רשות, יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושליח בית דין:

2. One who throws a stone into the public domain and kills someone,

behold that person goes into exile.

Rabbi Eliezer ben Yaakov says:

“If after the stone left his hand that other person stuck his head out and got hit,

behold he [the one who threw the stone] is exempt.”

If he threw the stone in his own courtyard,

if the victim had every right to go in there, then he goes into exile.

But if not, then he does not go into exile,

As it is said *when a man goes into the forest with his neighbor (Deuteronomy 19:5);*

Since a forest is a domain belonging equally to the victim and to the one who hurt,

a courtyard which belongs to the owner does *not* belong equally to the victim to enter.

Abba Shaul says:

“While cutting wood is optional [and in that case the accidental killer is exiled],
the father who strikes his son, or the teacher who disciplines his student,
or the court flogger are excluded from this rule.”

[i.e. they killed accidentally while performing their duty].

ג האב גולת על ידי הבן, והבן גולת על ידי האב. הכל גולין על ידי ישראל, וישראל גולין על ידיהן, חוץ מעל ידי
גַר תושב. וגַר תושב אינו גולת אלא על ידי גַר תושב. הסומא אינו גולת, דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר, גולת.
השונא אינו גולת. רבי יוסי (בר יהודה) אומר, השונא נהרג, מפני שהוא כמועד. רבי שמעון אומר, יש שונא גולת
ויש שונא שאינו גולת. (זה הכלל), כל שהוא יכול לומר לדעת הרג, אינו גולת. וישלא לדעת הרג, הרי זה גולת:

3. A father goes into exile because of the son

and a son goes into exile because of the father

All go into exile because of an Israelite

and an Israelite goes into exile because of another Israelite
but not because of a *ger toshav* [resident alien].

and a *ger toshav* only goes into exile because of another *ger toshav*.

A blind person does not go into exile. These are the words of Rabbi Yehuda.

Rabbi Meir says “he goes into exile.”

One who hates does not go into exile.

Rabbi Yosi bar Yehuda says “the one who hates is put to death,
because he is a known danger.”

Rabbi Shimon says, “There are some who hate who do go into exile,
and some who hate who do not go into exile.”

This is the general rule:

Anyone about whom it may be said “he killed knowingly,” he does not go into exile.
and if it may be said “he killed unknowingly,” behold he goes into exile.

ה ומכונות להן דרכים מזו לזו, שנאמר (דברים יט) תכין לך הדרך ושלשת וגו'. ומוסרין להן שני תלמידי חכמים,
שמוא ויהרננו בדרך, וידברו אליו. רבי מאיר אומר, (אף) הוא מדבר על ידי עצמו, שנאמר (שם) וזה דבר הרצה:

Direct roads were prepared from here to there,

as it is said *you shall prepare the way and divide the borders of your land (Deut 19:3)*.

And they appoint to them two Torah scholars, let the avenger come to kill him on the way,
and they can speak to him.

Rabbi Meir says: “He may also speak for himself”, as it is said
this is the word of the manslayer (Deut 19:4)